

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 15.

Anden Session.

6te Møde.

Mandagen den 14de October.

(Forts.)

Nothe (fortsat): Deraf synes mig, at det netop fremgaaer, hvor høist ønskeligt det vilde være, om vi kunde naae derhen, hvor den høitærede Finantsminister nu netop nævnte, at det ogsaa var hans Ønske at komme, at man i Finantsloven kunde finde en fuldstændig Udflugt over hvad Skatteyderne virkelig havde at betale og hvad Statsudgifterne virkelig vare, saa at man da blot ved en Sammentilgning af Totalsummen kunde komme til en bestemt Anskuelse om, hvorvidt der er skeet en Formindskelse eller en Forøgelse i disse forskjellige Byrder. De øvrige Udgiftsbrancher kunne ikke give Anledning til saadanne speciellere Betragtninger, da Krigsministeriernes mindre Udgift i den kommende Finantslovs fremfor i det indvarende Aars Finantslovs hidrører fra de Betragtninger, hvorfra man ved Udarbejdelsen er gaaet ud, idet man for det kommende Aar kun har beregnet Udgifterne for et Fredsaar og i indvarende Aar blandet for et Krigs- og et Fredsaar; Besparelsen er derved omtrent 1,200,000 Rbd. Ved de øvrige Brancher, nemlig med Pensionsvæsenet, Statsgjælden og de extraordinaire Udgifter er Forskjellen med Hensyn til Totalsummen ikke overordentlig betydelig, og lader sig ikke reducere til saadanne almindelige Betragtninger, som de, hvorpaa jeg her har tilladt mig at henlede Deres Opmærksomhed.

Tscherning: Hvad der ved dette Budget forekommer mig at fremkalde en stor Banskælskhed ved, hvorledes vi skulle opfatte det som en beskuelig Angivelse af vor virkelig finantstille Tilstand og den finantstille Tilstand, vi gaae imøde, det er den store Usikkerhed, det forekom-

mer mig at findes ved den nuværende Angivelse af en saa vigtig Deel af vor Beskatning som de indirecte Afgifter. Vi have jo for Dieblisket ingen virkelig fast Soldgrændse, ingen virkelig Grændse, indenfor hvilken vi kunne sige: de og de Love om Opkrævningen ville med Sandsynlighed indbringe de og de Indtægter — jeg vil aldeles ikke tale om, hvad der vilde skee, hvis vor Armee først kom til at vige tilbage og siden atter trængte frem, nu da den faste og stikre Soldgrændse er hævet, og det mellemtiliggende Land er inddraget under de samme Lovgivningsbestemmelser; dersom dette skulde skee, saa vilde det Land, hvorfra vi vare vegne tilbage, og som vi siden igjen vilde sætte os i Besiddelse af, kunne komme til at indeholde ikke ubetydelig Mængder af de Gjenstande, hvoraf der skulde opkræves Afgift, og en saadan Afgiftsforandring vilde altsaa have en ikke ringe Indflydelse paa Angivelsen af en saa betydelig Sum, som de indirecte Afgifter udgjøre. Men lader os endog forudsætte, at Ministeriet kjender en Afgjorellesmaade, som i den Henseende sikker os — og jeg vil formode, at de gjøre det, thi jeg vil formode, at det har været en Hovebbevæggrund til at fremkomme med de Foranstaltninger, som nylig ere truffne — saa er det dog ganske afgjort, at dette Budget tilsyneladende kun omfatter Indtægterne af den Deel af Riget, som kaldes det egentlige Danmark; men naar der ikke findes nogen Soldgrændse, nogen Sondring i denne Henseende mellem denne Deel af Staten og den anden Deel af Staten Slesvig, saa vil det jo, saalænge vi ikke kunne opfatte som en heel Sum de indirecte Afgifter, saavel af Slesvig som af Provindsen Danmark, være umuligt at have nogen Idee om, hvilken Deel af disse indirecte Afgifter der vil blive opkrævet i det saakaldte egentlige Danmark og i Slesvig.